

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA PITEȘTI
STR. EROILOR NR. 49, PITEȘTI, JUD. ARGEȘ
PITEȘTI-ARGEȘ
SECȚIA CIVILĂ

Destinatar:
Gogoanta Valentin
Pitești, Exercițiu, nr. 109, bl. D, sc. A,
et. 4, ap. 19, județul ARGEȘ

DOSARUL NR. 17019/280/2022

Materia: Litigii cu profesioniștii

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: cerere de valoare redusă

Complet: c4-12 camera consiliu-ncpc

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 1733/2023 DIN DATA DE 21 Martie 2023

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1733/2023, pronunțată la data de 21 Martie 2023, de către JUDECĂTORIA PITEȘTI SECȚIA CIVILĂ.

Notă: Pentru a vizualiza unele documente din dosar, accesați www.curteadeapelpitesti.ro secțiunea Do sare și folosiți parola: 5474fcea. Aveți obligația de a nu divulga parola altor persoane.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Grefier,

R O M Â N I A

**JUDECĂTORIA PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ**

SENTINȚA CIVILA Nr. 1733/2023

Ședința camerei de consiliu de la 21 Martie 2023

Completul compus din:

PREȘEDINTE Teodor-Eugen Anton

Grefier Gabriela Andra Cristea

Pe rol se află judecarea cauzei Litigii cu profesioniștii privind pe reclamant INVESTCAPITAL LTD și pe pârât Gogoanta Valentin, având ca obiect cerere de valoare redusă.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 10.02.2023 care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat succesiv pronunțarea la data de 22.02.2023 și la data de 07.03.2023, iar ulterior la această dată.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată:

Prin cererea de valoare redusă înregistrată pe rolul Judecătoriei Pitești la data de 11.10.2022, sub nr. 17019/280/2022, reclamanta INVESTCAPITAL LTD a chemat în judecată pe pârâtul Gogoanta Valentin, solicitând instanței obligarea acestuia la plata sumei de 1392,03 lei, reprezentând debit principal, penalități de întârziere pentru fiecare zi calendaristică de întârziere, calculate de creditorul inițial asupra valorii totale a facturii, 93,09 lei, dobândă legală penalizatoare de la data cesiunii, 30.03.2022, și până la data plății, precum și taxe comerciale + taxe financiare + taxe TV și echipamente în cuantum de 125,94 lei, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamanta a învederat că data de 22.02.2020 între Orange Romania SA și pârât s-a încheiat contractul de furnizare servicii nr. 70870892, având ca obiect pachetul de Servicii de comunicatii electronice oferite Clientului de către Orange Romania prin intermediul Rețelei Orange Romania, care poate cuprinde un anumit volum de Servicii de baza, conform celor menționate în Partea I a Contractului sau într-un act adițional la Contract, și Servicii Incluse, în baza carora Clientul datorează Orange Romania plata Valorii Abonamentului. Ca urmare a îndeplinirii propriilor obligații, creditoarea a emis mai multe facturi fiscale.

În continuare, s-a învederat că paratul nu a mai achitat facturile emise de furnizor, motiv pentru care la data de 30.03.2022 s-a încheiat Contractul de cesiune de creanță între Orange Romania SA și reclamantă, având ca obiect și creanța împotriva paratului. Totodată, au fost efectuate formalitățile de înscriere a Contractului de cesiune de creanțe în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, iar cesiunea de creanță a fost notificată paratului.

De asemenea, s-a apreciat că sunt îndeplinite prev. art. 1026 C.proc.civ., valoarea cererii este mai mică de 10.000 lei, iar în cauză sunt incidente prevederile art. 1.270 C.civ., art. 1.350 C.Civ., art. 1.516 alin. 1 C.Civ. Potrivit regulilor generale în materia probei plății, reclamantul trebuie să facă dovada creanței sale, după care se prezuma neexecutarea, revenind paratului sarcina de a face dovada stingerii creanței prin plată sau prin orice mod admis de lege.

Totodată, s-a învederat că creanța reclamantului în valoare de 1661,06 RON este certa, conform dispozițiilor art. 663 alin. (2) Cod procedura civilă, întrucât rezulta fără a putea fi pusă la îndoială din înscrisurile depuse la dosar (contractul nr. 70870892 contract acceptat de părți prin semnarea acestuia). Totodată, este și lichidă, potrivit prevederilor art. 663 alin. (3) Cod procedura civilă, întrucât cuantumul acesteia este determinat prin facturile fiscale menționate mai sus, aceasta sumă reprezentând contravaloarea pachetului de Servicii de comunicații electronice oferite Clientului de către Orange Romania prin intermediul Rețelei Orange Romania, dar și exigibilă, potrivit dispozițiilor art. 663 alin. (4) Cod procedura civilă, scadența menționată în contract, fiind depășită.

Astfel instanța va constata că reclamanta a dovedit existența în patrimoniul sau a unei creanțe certe, lichide și exigibile în suma de 1661,06 RON, iar pârăților le revine obligația de a plăti pretul serviciilor prestate. Având în vedere această situație de fapt și întrucât parții nu au făcut dovada executării integrale a obligațiilor contractuale asumate, instanța urmează a reține că, în speta, s-a făcut dovada existenței în patrimoniul reclamantei a unei creanțe certe, lichide și exigibile, în cuantum de 1661,06 RON.

În privința penalităților de întârziere, reclamantul a precizat că i se cuvin penalități în cuantum de 0,5% pe zi, potrivit art. 5 din Clauzele contractuale de bază, iar în ceea ce privește taxa de reziliere, potrivit art. 1.9 alin 3 din termenii și condițiile generale, Orange Romania S.A. emite facturi în formă electronică iar părțile convin că transmiterea facturii către client să se facă prin ostarea acesteia în formă electronică în aplicația Contul meu, obligația de plată fiind independentă de accesarea contului. De asemenea, conform art. 1.16 alin. 1 prima teză din Termenii și condițiile generale, contractul poate înceta, prin reziliere, la inițiativa Orange Romania, fără punere în întârziere, fără preaviz, fără intervenția instanței judecătorești și fără îndeplinirea vreunei alte formalități, la data menționată în notificarea scrisă trimisă de către Orange Romania, în condițiile art. 1.9, alineatul 6, în situația în care Orange Romania transmite Clientului o solicitare de plată a sumelor datorate.

Notificarea de plată finală este notificarea de reziliere - în cazul în care debitorul nu înțelege să facă plata până la data indicată, începând cu această dată contractul urmează a fi reziliat, în conformitate cu dispozițiile contractuale. În dovedirea celor arătate este chiar conținutul acestei notificări - este evident din formularea acesteia că în data indicată în cuprinsul sau contractul urmează să fie reziliat neplata, sens în care reiese atât din formula solicitată derularea în continuare a contractului cât și din faptul că, în cazul plății, debitorul nu va mai datora daune pentru rezilierea contractului înainte de expirarea perioadei contractuale.

Cu privire la comunicarea acestei notificări de reziliere către parat, s-a adus la cunoștință că aceasta a fost transmisă atât prin posta simplă, cât și în conformitate cu art. 1.16 alin. 1 prima teză din Termenii și condițiile generale ale abonamentelor Orange. Potrivit reclamantei, art. 1.9 alin. 3 din Termenii și condițiile generale arată că Orange Romania emite facturi în format electronic în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Părțile convin că transmiterea facturii către Client se va face prin postarea acesteia în formă electronică în Aplicația "contul meu" iar obligația de plată a Clientului este independentă de accesarea contului sau de disponibilitatea acestuia.

Dacă factura este transmisă electronic, Clientul nu va primi factura pe suport de hârtie. Clientul poate solicita transmiterea facturii pe suport de hârtie la adresa indicată în Partea I a Contractului, prin înaintarea unei cereri către Serviciul Clienti. Indiferent de modalitatea de transmitere a facturii pentru Servicii, neprimirea acesteia nu exonerează Clientul de la plată, Clientul fiind obligat să se intereseze despre cuantumul sumei facturate.

La cerere, Clientul poate primi un duplicat al facturii tipărite, în condițiile plății tarifului administrativ corespunzător acestei solicitări. Clientul nu va fi obligat la plată tarifului administrativ în situația în care va solicita un singur duplicat pe lună. Clientul este în întregime responsabil pentru crearea propriului cont în Aplicația "contul meu" și pentru condițiile de accesare a internetului. Informațiile necesare pentru crearea contului sunt afișate pe adresa www.orange.ro sau pot fi solicitate Serviciului Clienti.

În drept, au fost invocate prev. art. 1026 ș.u. C.proc.civ., precum și cele anterior redată.

În probațiune, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, pe care le-a anexat formularului de cerere.

Cererea a fost timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 50 de lei.

Pârâtul, deși legal citat, *nu a depus întâmpinare* sau formular de răspuns.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

În fapt, între Orange România SA și pârâtul Gogoanta Valentin s-au derulat raporturi contractuale, fiind încheiat contractul de servicii de 70870892 din 22.02.2020 pe o perioadă de 17 de luni.

S-a stabilit că pârâtul va achita un tarif luna de 14 euro.

În temeiul acestor contracte, pentru serviciile prestate Orange România SA a emis facturile atașate la dosarul cauzei (f. 11-16) în cuantum de total de 1611,06 lei, compus din contravaloare servicii, penalități de întârziere și taxe de reziliere.

În drept, cu *titlu prealabil*, în ceea ce privește admisibilitatea cererii de valoare redusă, potrivit dispozițiilor art. 1026 alin. (1) C.proc.civ. procedura cu privire la cererile de valoare redusă se aplică atunci când valoarea cererii, fără a lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizării instanței. În prezenta cauză, reclamanta și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut de art. 1027 alin. (1) C.proc.civ., investind instanța cu o cerere redactată potrivit formularului aprobat prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 359/C/2013, iar valoarea obiectului cauzei este inferioară pragului maxim de 10.000 lei. Astfel, luând în considerare și prevederile art. 1026 alin. (2) și (3) C.proc.civ., cererea, astfel cum este formulată, este admisibilă, putând fi judecată potrivit procedurii speciale, iar instanța a fost legal sesizată cu formularul prevăzut de art. 1029 alin. (1) și (2) C.proc.civ.

Instanța reține că între părți s-a încheiat un contract sinalagmatic potrivit art. 1171 C.civ., contract care cuprinde obligații reciproce și interdependente, iar în conformitate cu dispozițiile art. 1270 alin. (1) coroborate cu art. 1516 alin. (1) C.civ., un astfel de contract valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante, creditorul având dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației. De asemenea, art. 1350 alin. (1) C.civ. prevede că orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat.

În ceea ce privește **debitul principal**, constând în contravaloare servicii, reclamanta a dovedit existența creanței în cuantum de 1392,03 lei (130,54 lei + 1264,79 lei – 3,3 lei), reprezentând contravaloarea serviciilor prestate pârâtului, prin facturile fiscale emise în perioada august-octombrie 2020, creanța nefiind executată, iar pârâtul nu a dovedit existența unor cauze exoneratoare de răspundere precum cele prevăzute de art. 1557 C.civ. și nici existența unei cauze de stingere a obligației, precum faptul că deja și-a executat obligația conform art. 1469 C.civ.

În materia obligațiilor de rezultat, raportat la prevederile art. 1481 alin. (1) C.civ., debitorul era ținut la îndeplinirea obligației asumate prin contract, iar acestuia îi incumbă sarcina dovedirii îndeplinirii obligației a cărei existență a fost probată de către creditor, însă pârâtul nu a propus nicio probă în sensul dovedirii faptului că și-a îndeplinit obligația asumată. Sarcina probei, deși conform art. 249 C.proc.civ. aparține celui care face o susținere în cursul procesului, art. 1548 C.civ. a instituit o excepție în acest sens și a prevăzut că simplul fapt al neexecutării prezumă culpa debitorului, sarcina probei trecând de la creditor către debitor, care trebuie să dovedească executarea sau imposibilitatea de executare.

În speță, sunt îndeplinite condițiile pentru angajarea răspunderii contractuale a pârâtului având în vedere faptul că, deși termenul de plată s-a împlinit, aceasta nu a făcut dovada îndeplinirii obligației de plată a contravalorii facturilor mai sus arătate ori faptul că acest debit nu există ori există, însă în alt cuantum. Pârâtul nu și-a respectat obligațiile contractuale de a achita integral și la scadență contravaloarea facturilor, aducând prin aceasta atingere unui drept subiectiv patrimonial al reclamantei. Raportat la prevederile art. 1527 alin. (1) C.civ. obligația pârâtului poate fi executată în natură întrucât este o obligație pecuniară care are ca obiect prestația de a plăti o sumă creditorului obligației, iar conform dispozițiilor

art. 1488 alin. (1) C.civ. debitorul poate fi liberat doar prin remiterea către creditor a sumei datorate.

Instanța are în vedere și faptul că, pe de o parte, pârâtul nu a contestat existența debitului pe care îl are față de reclamantă, iar pe de altă parte, nu a făcut dovada achitării acestuia. De asemenea, având în vedere prevederile art. 663 C.proc.civ., dar și faptul că s-a depășit scadența pentru facturile menționate, creanța este certă, lichidă și exigibilă. Totodată, instanța reține și faptul că prin contractul încheiat între părți nu se condiționează plata facturii emise de acceptarea acestora prin semnătură, astfel încât facturile emise sunt opozabile celeilalte părți.

În consecință, raportat la prevederile art. 1031 C.proc.civ., instanța urmează să admită în parte acest capăt de cerere și va obliga pârâtul la plata către reclamantă a sumei a sumei de 1392.03, reprezentând contravaloarea serviciilor prestate pârâtului.

Cu privire la capătul de cerere având ca obiect acordarea penalităților de întârziere în cuantum de 93,09 lei, instanța constată că acesta are ca temei prevederea contractuală prevăzută la art. 5 din contractul încheiat între părți conform căreia neplata facturii în termenul sus menționat poate atrage aplicarea de penalități de întârziere clientului, de 0,5%/zi de întârziere, calculate asupra valorii totale a facturii până la data achitării integrale a sumelor datorate.

În ceea ce privește dobânda contractuală stabilită contractelor încheiate între părți, instanța reține că aceasta atrage incidența dispozițiilor Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit în jurisprudența sa cu mai multe ocazii obligația judecătorului național de a invoca din oficiu clauzele abuzive care s-ar găsi în contractele încheiate între profesioniști și consumatori (spre exemplu, **Océano Grupo Editorial SA împotriva Roció Murciano Quintero, C-240/98**).

Prin Hotărârea nr. C-618/10/2012, Banco Espanol de Crédito vs Joaquín Calderón Camino, Curtea a considerat că articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/ 13/CEE, potrivit căruia „*clauzele abuzive existente într-un contract încheiat între un consumator și un vânzător sau un furnizor nu creează obligații pentru consumator*”, constituie o dispoziție imperativă care, având în vedere poziția de inferioritate a uneia dintre părțile contractului, încearcă să înlocuiască echilibrul formal stabilit de acesta între drepturile și obligațiile părților cu un echilibru real care să poată restabili egalitatea între acestea.

În primul rând, debitorul are calitatea de **consumator** în sensul art. 2 alin 1 din Legea nr. 193/2000, fiind o persoană fizică care acționează în scopuri în afara activității comerciale, industriale sau de producție, artisanale sau liberale, iar creditoarea Orange România, parte în contractul inițial, se încadrează în noțiunea de **profesionist**, așa cum este aceasta prevăzută de art. 2 alin 2 din aceeași lege, întrucât acționează în cadrul activității sale comerciale, serviciile prestate debitorului reprezentând obiectul principal de activitate al creditoarei.

Prin cesiunea de creanță, ca operațiune juridică, singurul element al raportului juridic care suferă o modificare este calitatea creditorului, care este schimbat, în locul creditorului inițial plasându-se cesionarul din contractul de cesiune de creanță. În rest, obligația rămâne identică, fără ca alte modificări să poată să opereze. În caz contrar, dacă ar putea fi acceptată modificarea altor caractere ale contractului ori elemente ale acestuia, operațiunea ar inopozabilă debitorului contractual, care ar fi subiectul pasiv al unei obligații pe care nu și-a asumat-o. Prin cesiunea creanței nu poate fi înlăturată calitatea de consumator, întrucât aceasta se raportează la momentul încheierii contractului, iar nu la titularul dreptului de creanță care poată să intervină ulterior. Dezechilibrul contractual se produce prin încheierea contractului și dispozițiile imperative, de ordine publică, incidente în materia dreptului consumatorilor, nu pot fi eludate de profesionist prin simpla cesiune a contractului, o astfel de soluție fiind contrară întregii reglementări în materia protecției consumatorului, atât la nivel intern cât și la nivelul *aquis-ului* Uniunii Europene. Drept urmare, instanța reține că, raportat la părțile inițiale ale contractului, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și părțile au calitatea de profesionist, respectiv consumator în sensul Legii nr. 193/2000.

Clauza privind penalități de întârziere nu este una negociată direct cu consumatorul, fiind cuprinsă într-un set de dispoziții contractuale standard utilizate de către furnizorul de servicii de telecomunicații în mod curent, fără a da posibilitatea consumatorului de a influența conținutul lor. De altfel, conform art. 4 alin. 3 din Legea nr. 193/2000 sarcina probei caracterului negociat al clauzelor incumbă profesionistului, iar creditoarea din prezenta cauză nu a făcut dovada caracterului negociat al clauzelor.

Cu privire la *dezechilibrul semnificativ* creat în detrimentul consumatorului, instanța reține că un cuantum de 0,5% pe zi al penalității echivalează cu aproximativ 182,5 % pe an, nivel al penalității care este în mod evident nerezonabil față de calitatea de consumator a debitorului. Instanța reține că această clauză este de natură să creeze costuri semnificativ mai mari pentru consumator în perioada de prescripție a drepturilor de creanță, depășind în mod evident obiectul principal al contractului din punct de vedere valoric. De altfel, un astfel de cuantum al penalităților nu este prevăzut și în sarcina profesionistului, circumstanță de natură a crea un dezechilibru major între prestațiile părților în caz de neexecutare.

Instanța constată că dispozițiile analizate sub aspectul caracterului abuziv nu reprezintă obiectul principal sau prețul contractului, fiind îndeplinită condiția prevăzută de art. 4 alin. 6 din Legea nr. 193/2000.

Clauza se încadrează în tiparul descris de art. 1 lit. i) din Anexa nr. 1 la Legea nr. 193/2000, fiind o clauză care *obligă consumatorul la plata unor sume disproporționat de mari în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale de către acesta, comparativ cu pagubele suferite de profesionist*. Drept urmare, instanța reține caracterul abuziv al clauzei stipulate la art. 5 ale acordului de voință intervenit între părți.

Față de toate aceste considerente, în temeiul art. 1 alin. 3 din Legea nr. 193/2000 instanța urmează să respingă capătul de cerere privind penalitatea de întârziere în cuantum de 0,5% pe zi de întârziere ca neîntemeiat, constatând nulitatea absolută a clauzei art. 5 a contractului încheiat între părți.

Cu privire la solicitarea reclamantei de obligare a pârâtului la plata dobânzii legale de la data cesiunii de creanță și până la data plății, instanța învederează referitor la consecințele constatării naturii abuzive a clauzei aceea că, având în vedere faptul că norma cuprinsă de art. 1 alin. 3 din Legea nr. 193/2000 este una imperativă și de ordine publică, sancțiunea care intervine este *nulitatea absolută*, în același sens fiind și jurisprudența Curții de la Luxemburg - hotărârile pronunțate în cauzele C-168/05, Mostaza Claro și C-40/08, Asturcom Telecomunicaciones. Instanța europeană a stabilit, totodată, aceea că *„instanțele naționale au numai obligația de a exclude aplicarea unei clauze contractuale abuzive pentru ca aceasta să nu producă efecte obligatorii în ceea ce privește consumatorul, fără a avea posibilitatea să modifice conținutul acesteia. Astfel, acest contract trebuie să continue să existe, în principiu, fără nicio altă modificare decât cea rezultată din eliminarea clauzelor abuzive, în măsura în care, în conformitate cu normele dreptului intern, o astfel de menținere a contractului este posibilă din punct de vedere juridic”* – hotărârea pronunțată în cauza C-618/10, Banco Español de Crédito.

Cu privire la *întinderea sancțiunii nulității absolute*, fiind vorba despre penalități de întârziere, soluția care se impune cu privire la contractul încheiat între părți nu este aceea a reducerii cuantumului penalităților de către instanță, ci înlăturarea completă a posibilității de a acorda penalități în temeiul contractului încheiat de Orange Romania SA și pârât. Această dezlegare este în concordanță și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, aceasta stabilind în considerentele hotărârii pronunțate în cauza C-488/11, Asbeek Brusse și de Man Garabito, aceea că *„art. 6 alin. 1 din directivă trebuie interpretat în sensul că nu permite instanței naționale, atunci când stabilește caracterul abuziv al unei clauze penale dintr-un contract încheiat între un vânzător sau furnizor și un consumator, să se limiteze, astfel cum o autorizează dreptul național, să reducă cuantumul penalităților pe care această clauză le pune în sarcina consumatorului, ci îi impune să excludă pur și simplu aplicarea clauzei respective în ceea ce privește consumatorul”*.

În baza raționamentelor anterior expuse, instanța va respinge ca neîntemeiat și capătul de cerere privind obligarea pârâtului la plata de dobânzii legale penalizatoare prevăzute de OG nr. 13/2011 de la data cesiunii de creanță până la data plății efective a debitului principal, tocmai pentru că o atare clauză nu poate fi inserată în contractul încheiat de către pârât cu profesionistul.

În ceea ce privește capătul de cerere privind obligarea debitorului la plata daunelor pentru încetarea contractului înainte de expirarea perioadei contractuale, respectiv taxe comerciale, financiare, TV și echipamente, instanța consideră că acesta este neîntemeiat, întrucât această sumă nu are un caracter cert și exigibil.

Conform art. 8 lit. b din contract, contractul poate înceta, prin reziliere, conform art. 1.16 din TCG, care prevede că contractul încetează prin reziliere la data menționată în notificarea scrisă de reziliere, trimisă de către Orange România, iar clientul va datora despăgubiri în valoare egală cu valoarea prejudiciului cauzat, inclusiv în cazul în care rezilierea are loc înainte de expirarea perioadei minime contractuale, când clientul va fi obligat la plata unor despăgubiri egale cu valoarea abonamentului înmulțită cu numărul de luni rămase până la expirarea perioadei minime contractuale.

Potrivit aceluiași articol, toate cazurile de reziliere presupun transmiterea acestei notificări, respectiv indicarea datei de la care este considerată aplicabilă sancțiunea, prevedere contractuală conformă cu dreptul comun în materie, respectiv art. 1552 și art. 1553 Cod Civil.

Astfel, conform art. 1552 alin. 1 Cod Civil, rezilierea contractului poate avea loc prin notificarea scrisă a debitorului atunci când părțile au convenit astfel, când debitorul se află de drept în întârziere ori când acesta nu a executat obligația în termenul fixat prin punerea în întârziere.

Totodată, potrivit art. 1553 Cod Civil, pactul comisoriu produce efecte dacă prevede, în mod expres, obligațiile a căror neexecutare atrage rezoluțiunea sau rezilierea de drept a contractului.

În cazul prevăzut la alin. 1, rezoluțiunea sau rezilierea este subordonată punerii în întârziere a debitorului, afară de cazul în care s-a convenit că ea va rezulta din simplul fapt al neexecutării. Punerea în întârziere nu produce efecte decât dacă indică în mod expres condițiile în care pactul comisoriu operează.

Raportat la prevederile contractuale incluse la art. 1.16 alin. 1 din Termenii și Condițiile Generale, instanța apreciază că, în lipsa unei astfel de notificări scrise de reziliere, contractul nu a încetat în condițiile prevăzute în cuprinsul acestuia, neputându-se astfel considera că sunt datorate despăgubiri în acest sens. Singura condiție prevăzută de părți pentru a opera rezilierea în condițiile convenite este transmiterea unei notificări scrise de reziliere către partea interesată cu indicarea datei de la care este considerată aplicabilă sancțiunea. Or, din examinarea tuturor înscrisurilor depuse în probațiune se constată că la dosarul cauzei nu există nicio dovadă a notificării scrise privind rezilierea contractului.

Totodată, instanța apreciază că emiterea facturilor care au ca obiect plata contravalorii acestor despăgubiri, nu este suficientă pentru a respecta acordul de voințe intervenit între părți la momentul încheierii contractului, fiind esențială în acest sens o notificare scrisă expresă.

Pe cale de consecință, în condițiile în care nu s-a făcut dovada că ar fi fost comunicată pârâtului o notificare prin care să i se aducă la cunoștință faptul rezilierii contractului și data de la care aceasta operează, instanța constată că nu a fost activată clauza penală prevăzută de art. 1.16 din TCG, iar suma sus-menționată cu titlu de despăgubiri egale cu prejudiciul creat nu a devenit certă și exigibilă.

Prin urmare, instanța urmează să respingă capătul de cerere accesoriu privind plata daunelor pentru rezilierea contractului înainte de expirarea perioadei contractuale în sumă totală de 125,94 lei, ca neîntemeiat.

Cu privire la **cheltuielile de judecată**, instanța reține dispozițiile art. 1032 alin. (1) C.proc.civ. și art. 453 alin. (1) C.proc.civ., potrivit cărora partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuielile de judecată.

Potrivit art. 452 C.proc.civ. partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă dovada existenței și a întinderii acestora, cel mai târziu la primul termen de judecată.

Reclamanta, a făcut dovada, prin chitanța de la fila 5, a unor cheltuieli de judecată în cuantum de 50 de lei, reprezentând taxă judiciară de timbru. Întrucât urmează ca acțiunea reclamantei să fie admisă în parte, iar taxa de timbru datorată pentru partea de acțiune admisă ar fi în cuantum de 50 de lei, instanța urmează să oblige pârâtul la plata taxei de timbru proporțional cu partea de acțiune admisă.

Față de aceste considerente, instanța va admite cererea privind acordarea cheltuielilor de judecată și va obliga pârâtul la plata sumei de 50 de lei cu acest titlu.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea de chemare în judecată, formulată de **reclamanta INVESTCAPITAL LTD, INVESTCAPITAL LTD**, cu sediul social în The Hub, Triq Sant'andrija, San Gwann, Sgn 1612, Malta, înregistrată în Registrul Companiilor Malta Financial Services Authority sub nr. C62911, cu adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură în mun. Târgoviște, b-dul. Independenței nr. 2C, jud. Dâmbovița în contradictoriu cu **pârâtul Gogoanta Valentin**, având C.N.P. 1980621035300, cu domiciliul în jud. ARGEȘ, Pitești, Exercițiu nr. 109, bl. D, sc. A, et. 4, ap. 19.

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 1392.03 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor prestate pârâtului.

Respinge în rest cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 50 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare.

Cererea de apel se va depune la Judecătoria Pitești.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței. astăzi, 21.03.2023.

**Președinte,
Teodor-Eugen Anton**

**Grefier,
Gabriela Andra Cristea**

T.E.A. 29 Martie 2023 – 4 ex.

